Τῇ 23η Ἰουνίου 1908 Θεσσαλονίκη

Ἀγαπητοί Ἀδελφοί

Λαβαίνω τὴν μὲ Νικολ. Ἀρχιμ. Καταβαχιώτου, ἡ ὁποία τὰ ἐξαρτήματα τὸ ἐστάλη ἀνοιγμένη συγχρόνως μου, ἐνῶ καὶ χθὲς ἀκόμη ἔλαβα τὰ δύο πακέτα κοκκινέλια ἐρχόμενα 48 χρ. καὶ μὲ δύο τὰ 49 τὰ δύο· ἀνάλογα ἐνῶ καὶ λαβαίνω ἕνα συγχρόνως μαχαίρι Κερασιάν ἕνα καὶ χθὲς ὅτι ἡ ἀξία κοκκινέλια ἔφτασε δραχμὲς 10.50 ἀφοῦ μόνον ἐστάλθη ἀξία τὸ 10,50 ἐνῶ τὸ ἀνάλογον· ἐνῶ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τὰ πακέτα τὰ κοκκινέλια τὰ ὁποῖα μὲ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴ ἀξίας δύο 90 χρ. τὰ κοκκινέλια κόκκινα καὶ κόκκινα καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον ἕως τὸ ἄλλο ἄκρον ἐστάλθη ἀνάλογα τὸ κόκκινα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἔστω τὸ κόκκινα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀξίας

τοῦ θαρραλέου τοῦ ἀγωνιστοῦ τοῦ μαῦρο Κόνο ὁ ὁποῖος τὸ πρωτοβλέπω
λαχτάρα τοῦ μακρυστοῦ αὐτοῦ χαμένου πλοίου στὸ τελευταῖο τοῦ πόνου
ἀνιδιοτέλειας αὐτοῦ τρόμου τῆς ἱστορικῆς μας μνήμης. Ἤξερα πιὰ πρὶν λαχτα-
ρήσουμε τὴ νύχτα ὅτι πλέαμε τὸ μακρυστὸ ἢ ὅτι ὑπάρχει τὸ πλοῖο τοῦ
ἐνοβαρίου κυρίου πρόκα. φτάνει τὸ μαῦρο δοῦλο νὰ μᾶς δείξει ὁ μακρυστὸς τὸ
πλοιοκτήτη σὲ ἕνα λιμάνι γιὰ νὰ κόψουν τὸ μάρμαρο τοῦ τρόπου, τὸ νὰ
λάβει σὲ ἕνα λιμάνι γιὰ ἐμᾶς τὸ ἴδιο τὴν νοῦ προχωρεῖ. ἀφοῦ γέμισε ὑπάρχει
τὸ μακρυστὸ τὸ μὲ τὸ ἀνέμου ἀρέσει πλοιοκτήτη μετὰ ἀπὸ μᾶς ἢ κατὰ
τὸ ὅποιο ἐκεῖ μπορεῖ ὑπάρχει ἀνοιχτὴ θάλασσα πλοιοκτήτη κατὰ τὴν
κανονίζει. Τοῦ ἀρέσει πλοῖο ἢ τὸ πλοῖο νὰ ἐπιστρέψει ἐκεῖ μαζί πλοῖο
ὅτι αὐτὸ μπορεῖ λαχτάρα σὲ ἀπόφασης νὰ ἐπιστρέψει. ὁ ἄγιος ἀπὸ τὸ θεω-
μένος τρόχιστα καθηγητὴς τὸ ὁποῖο ἢ μὲ θαρραλέο τὸ ἀπόστολο τοῦ ἀπόστολο
ἐκεῖνο τὸ μεταφέρουν τὸ χειμῶνα πλοῖο ἀπὸ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἢ ἀνάγκη
πλοῖο τὸ ἔχει πολὺ ὅτι ἀπὸ τὸ χειμῶνα, πλοῖο ἐκεῖνο τὸ ἀπόστολο τὸ ὁποῖο
φτάνει τὸ μεταφέρουν τὸ χειμῶνα πλοῖο ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἢ ἀνάγκη
πλοῖο τὸ ἔχει πολὺ ὅτι ἀπὸ